

RECEIVED
APR 30 1985

computer
10/18/85

Kính gửi Bà Hải Trường
Hội Gia Đình Tự Nhân Chính Trị VN

Thưa Bà Hải Trường,

Tôi cũng là một trong những tù nhân cải tạo Việt Nam đã được thả về tháng 9 năm 1982. Thường xuyên theo dõi tin tức từ VOA và BBC. Sau khi được nghe cuộc phỏng vấn Bà Hải Trường trên đài VOA, chúng tôi, những nạn nhân chưa chi' đồ, rất lấy làm mừng là, ít nhất cũng còn một số' người Việt như những Bà trong hội này còn quan tâm đến số' phận của anh em chúng tôi hiện vẫn còn phải vất vả sống trong hãi hùng và lo âu thường trực trên quê hương thân yêu của mình những đây rầy đau khổ.

Trước hết, mong bà cho chúng tôi gửi tới Bà cũng quý Hội viên lời cầu mong và chúc quý Bà thành công trong nghĩa vụ cao cả và đầy lòng nhân đạo cũng như thiện chí của quý Bà. Chúng tôi hoàn toàn đặt tất cả niềm hy vọng và niềm tin là việc làm cao cả của quý Bà sẽ giúp chúng tôi qua khỏi bao nỗi khổ khăn này.

Sau đây, tôi xin trình bày hoàn cảnh của tôi và hy vọng quý hội giúp đỡ hoặc chỉ về cho tôi 1 phương thức nào đó có thể đem rời VN để đi cư sang Mỹ Quốc hay một nước nào trên thế giới tự do.

Thưa Bà,

Tôi tên là Phạm Hữu Chúc, sinh năm 1939 tại Thái Bình, từ 1952 đến 1956 học tại trường Báo Long sau là trường Trần Hưng Đạo (Trường này cũng như trường Nghĩa Tử Quốc Gia sau này).

1957-1958 tôi học trường Quốc Gia Điện Ảnh, sau khi
tốt nghiệp, tôi phục vụ tại Trung Tâm Quốc Gia
Điện Ảnh (Đặc trách chứng trình thời sự thuộc
văn phòng Báo chí phụ Tổng Thống thời TT Ngô Đình
Diệm) Từ 1965 tôi không phục vụ trong Chính phủ
và đã ra làm Phóng viên Chiến trường (Cameraman)
với tư cách Free Lance, cung cấp cho mấy
hãng Thông tấn như CBS, ABC, NHK v...
từ 1968 đến 1971 tôi cũng đã ~~làm~~ tham gia trong
toàn Thân Niên Chi Nguyên Quốc Tế tại VN, trong
thời gian này tôi cũng có làm việc cho cơ quan
USAID Ninh Thuận và một vài cơ quan như CG
RD v... Từ 1972 trở đi tới 30-4-75 tôi lại
trở lại làm phóng viên Chiến trường, chủ yếu cho
hãng ABC, đặc trách vùng II chiến thuật. Do đó
tôi đã bị bắt tại trận ngày 16-4-75 tại Phi
Trường Tháp Chàm khi nòng súng thất thủ. Và đã
bị mang lên Pheiku học tập cải tạo cho tới
tháng 1-1976 thì được thả. Trở về Saigon.
Tôi lại bị bắt trong cuộc biểu tình đòi nhận
quyền của một số anh em Luật Sư, Ký giả,
Văn Sĩ và anh em tri thức Saigon vào khoảng
tháng 4-1976. Trong số anh em bị bắt, có anh đã
bị tử hình, có anh đã được thả và 1 số cũng
còn đang cải tạo. Riêng tôi được thả từ trại
Hàm Tân (230C) tháng 9-1982. Được thả, tôi
trở về với gia đình. Những gia đình tôi đã hoàn
toàn tan vỡ. Thừa Đạ, Tôi thật hân hỉ vì về tới,
đã lấy 1 căn Bô Công An. Thật ra tương hợp của
tôi cũng không phải là liên lạc không muốn.

Ông muốn nói là số phận hầu hết anh em đã bị đi học tập về đều có bị hoàn cảnh chia lìa, chẳng qua là vì chúng tôi là những người tu không hoàn all, ngày về không biết ngày nào, như vậy làm sao tránh khỏi được những người vợ có phải không? thưa Bà.

Còn riêng hoàn cảnh của tôi thì thật là khó khăn! vì người chồng mới của vợ tôi lại là 1 cán bộ Công An, Công An nên đã bị gây nhiều khó khăn khổ sở, khó quá nên cuối cùng buộc lòng tôi phải bỏ địa phương đi nơi khác (đây phải nói là bỏ trốn vì sau khi học tập về chúng tôi đều bị quản chế, phải trình diện 1 tuần 1 lần và báo cáo thông tin đó đã làm cái gì) vì vậy khi tôi nơi khác thì đương nhiên là sống không còn hợp pháp về di trú hồ khẩu nữa...

Thưa Bà, nếu bà có thể hình dung được cảnh, dưới chế độ này mà cứ mỗi ngày khi hoàng hôn tới, đó 5, 6 giờ là tôi lại phải đi tìm chỗ ngủ qua đêm, không biết tìm về đâu đây vì ở đâu cũng đều khó khăn nguy hiểm. Đó là chưa kể đến vấn đề cơm áo hàng ngày... Thật là chật vật Bà à! Hình ảnh Nhà tù, Thiên cái tạc luôn luôn ám ảnh trong đầu, không biết lúc nào nó sẽ tới với mình đây... Trong đêm khi ngủ Nhà 1 người bạn, Chi 1 con chó Sủa cũng làm cho mình thức tỉnh và thao thức lo sợ (đây là trường hợp của rất đông anh em chúng tôi, những người tiếp về mà gia đình đã tan nát) Đó là cuộc sống kể từ ngày từ cái chết trở về hiện thực và vẫn đang tiếp diễn trong cuộc sống hàng ngày của chúng tôi.

Kính thưa Bà,

Với tôi, cũng như một số anh em hiện đang sống cảnh như trên đây mà tôi mới Chi ta số đó 1/1000

điều có cực, nên bầy bắt cứ giá nào, Chi' cần được
tự do thì 100 phần Chi' có 1 phần, sống là chúng tôi
lao vào miền, là có mỗi trường, bắt cứ giá nào
Thừa Bà, Chúng tôi cũng đã gửi hồ sơ đi Thái Lan về
ODP từ tháng 9/1984, Cho đến nay vẫn chưa có tin
tức gì về chuyên đó. Nhưng trong số anh em cũng
gửi đi một ngày với tôi thì cũng có anh đã nhận
được giấy phép nhập cảnh cũng như thư giới thiệu
(Letter of introduction) Nhưng những anh này
đều có thân nhân ở Hoa Kỳ và vận động giúp

Do đó, tôi viết thư này tới quý Bà trong thời hạn đặt
hết niềm hy vọng, mong rằng Bà Thời Trường, Bấy
cách nào đó giúp đỡ tôi để may ra có thể giải
thoát được hoàn cảnh có cực và thật là hải thung
đang thương tiếc bầy tôi.

Một lần nữa, tôi xin gửi tới Bà Thời Trường và toàn
thể hội viên của Quý Thời chào kính mến và chúc
câu quý Bà thành đạt được nhiều kết quả trong
nghĩa vụ cao cả và đầy lòng nhân đạo của quý Thời

Kính Thui

Phạm Châm

Phạm Hữu Chúc

TB. Xin Bà liên lạc bằng thư

Đến Mr. TA DUY HOAT (Nhớ chuyên cho CHUC)

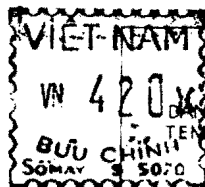
31/1 F.8 Q Tan Binh

Đường Cầu Măng Tháng 8 Tp Hồ Chí Minh

Thưa Bà, Nội địa chỉ này là Đchi duy nhất để liên lạc
với ông Hoat đã hơn 70 tuổi và trước đây cũng là 1 nhà Cầu Măng
lao thành và cũng thường giúp anh em chúng tôi ngày này

Ngoài ra, xin Bà liên lạc với Mrs Nguyễn Thị Diễm
#11380 Zodiac LN 1055 Dallas Tx 75229. Cô Diễm đã
đường ở Hoa Kỳ từ tháng 5/84 mới đây biết rõ hoàn cảnh
của tôi vì đã sống ở cùng Nông Trường với tôi gần 1 năm
vậy nên Quý Thời cần thêm chi tiết xin liên lạc với Cô Diễm

PAR AVION

THO 55 23275501 04/27/85
NOTIFY SENDER OF NEW ADDRESS
THO MINH KHUC
PO BOX 5435
ARLINGTON VA 22205-0635

MAY BAY
PAR AVION

Người nhận:

Bà KHUC MINH THO
5555 Columbia Pike
Arlington Virginia
22204-23
USA

1983
NAM QUỐC TẾ
THÔNG TIN LIÊN LẠC

Người gửi: PHẠM THÚY CÚC

31/1 F.8 Q. Tân Bình

Trường Các Mạng tháng 8
Tp Hồ Chí Minh

Bưu điện Thành phố Hồ Chí Minh